

ὁ Κωνσταντῖνος Νικολόπουλος ἐν τῷ 39 φυλλαδίῳ τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης φιλολογικῆς ἐφημερίδος *Révue Encyclopédique* τοῦ Μαρτίου μηνὸς 1822. On remarque dans cette pièce des beautés du premier ordre, qui décèlent un homme de génie. M. Zampelios a dédié sa tragédie au vénérable Coray. Ὁ δὲ Ἰακωβάκης Ρίζος, ὁμιλῶν περὶ αὐτῆς ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ *Cours de Littérature grecque moderne*, γράφει τὰ ἑφεξῆς. Cette pièce est conduite avec art; les caractères sont fortement tracés, les péripéties bien combinées; on y admire des traits ingénieux et brillans; mais le style n'a pas toute la nationalité désirable, parceque l'auteur, enthousiaste de la littérature italienne, a trop habituellement imité la manière d'écrire d'Alfieri.

(637) — Στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ τοῖς Ῥώσοις τε καὶ Ῥωραίοις προσωπελίμως Ῥωσικο-Ῥωραϊκῶς ἐκτεθέντα. Ἐν Μόσχᾳ, 1818. εἰς 8^{ον} σελ. 106.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐξιδόθησαν δαπάνῃ τῶν φιλογενεστάτων αὐτῶν δέλφων Ζωσιμάδων.

(638) — Βίος Μιλτιάδου τοῦ Ἀθηναίου, συλλεχθεὶς ἐκ πολλῶν συγγραφεῶν καὶ παραφρασθεὶς εἰς τὴν ἀπλουστέραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἀθανασίου Σταχειρίτου, Καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας Κρακοβασικῆς Ἀκαδημίᾳ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τσβεκίου, 1818. εἰς 8^{ον}.

(639) — Ἐκτόμος Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασεως καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς συμβάντος πολέμου, συγθεῖσα γερμανιστὴ ὑπὸ ἑκτοῦ Ἑρμάνου Καρόλου τοῦ Τέλλερ, καὶ ἐκδοθεῖσα ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξωνίας τῷ 1804 ἔτει μετενεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον καὶ τύποις πρῶτον ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Διονυσίου Συγγέλλου Φασολῆ, τοῦ Πελαποννησίου. Ἐν Βιέννῃ, τῷ 1818, κατὰ τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Σπείνερ. εἰς 8^{ον}.

(640) — Διάφορα ἠθικὰ καὶ ἀστεῖα στιχοῦργήματα,